

OorlogsGeenOplossing.nl

info@oorlogisgeenoplossing.nl
www.oorlogisgeenoplossing.nl

Centrum voor Geopolitiek
Lauwerecht 55, 3515 GN Utrecht

Kamer van Koophandel: 64917592
IBAN: NL25INGB0007164087

Manifest tegen de verhoging van het Defensiebudget in een volgend kabinet (april 2017)

Na de verkiezingen van 15 maart jl. en de verkenning van de mogelijkheden voor een nieuwe regeringscoalitie is Mw. Edith Schippers inmiddels aangewezen als informateur. Haar consultaties vinden plaats tegen de achtergrond van het aantreden van Donald Trump als president van de Verenigde Staten. Inzake het defensiebeleid is op Trumps eerdere campagne-uitspraken dat de NAVO achterhaald zou zijn, in Europa gereageerd met een roep om hogere defensieuitgaven. Trump zelf heeft bij gelegenheid van het bezoek van Duitse bondskanselier Angela Merkel in maart, haar en de andere EU-regeringen opgeroepen hun defensieuitgaven te verhogen tot 2 procent van het nationaal inkomen.

Van de partijen die als eerste in aanmerking komen om een kabinet te vormen, stelt de VVD in haar programma een verhoging van de defensieuitgaven voor met 1 miljard euro; het CDA, 2,1 miljard; D'66, 0,5 miljard; terwijl GroenLinks een handhaving van de huidige defensieuitgaven in haar programma heeft staan. Daar staat echter tegenover dat de ChristenUnie, die als eerste in aanmerking zou komen om de plaats van GroenLinks in te nemen, een verhoging met 2 miljard bepleit. Met GroenLinks zou een verhoging met een miljard in de lijn der verwachting liggen, met de ChristenUnie al snel met 1,5 miljard. Ter vergelijking: de begroting van de minister van Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking omvat een krappe 2,5 miljard euro, waarvan een half miljard al voor de inzet van Nederlandse militairen voor 'vrede en veiligheid voor ontwikkeling' is bestemd.

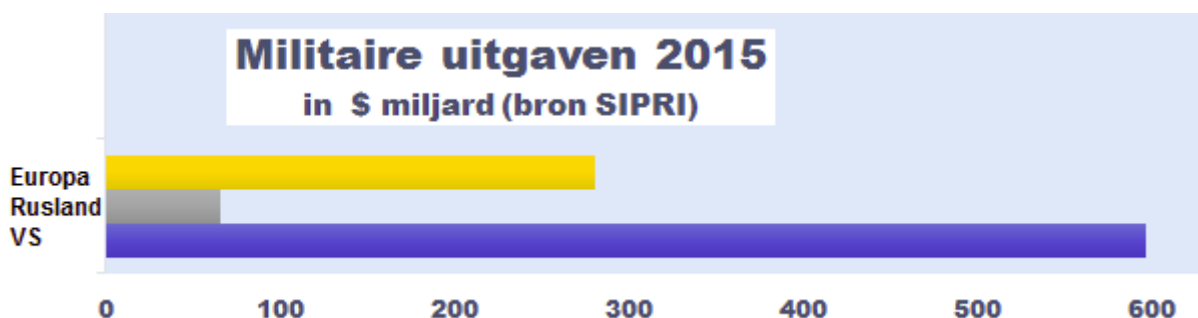
Op geen enkele dreiging waaraan Nederland, de Westerse wereld, dan wel de planeet aarde, zijn blootgesteld, is verhoging van de defensieuitgaven het aangewezen antwoord.

Ondergetekenden beschouwen iedere vorm van verhoging van de defensieuitgaven als gevaarlijke verspilling en roepen op om deze misstap niet te maken. Een nieuwe regering zou er beter aan doen de hardnekkige bezuinigingen op de overheidsuitgaven om te buigen naar investeringen in de stabiliteit van de Nederlandse en de wereldsamenleving door aan onderwijs, welzijn, werk, en herstel van het menselijk leefmilieu prioriteit toe te kennen.

Hieronder de dreigingen die vaak genoemd worden, en de dreigingen die ons als veel reëler en urgenter voorkomen en waarop een antwoord nodig is—maar niet met hogere defensieuitgaven.

1. De Russische dreiging

Dat Rusland op de militaire activiteiten aan zijn grenzen reageert met eigen machtspolitiek is iets anders dan dat er een militaire dreiging van zou uitgaan. Ten tijde van de NAVO-top in Wales in september 2014, waar Rusland als nieuwe bedreiging werd 'binnengehaald' vanwege zijn bemoeienis met de crisis in Oekraïne en als afleiding voor het prestigeverlies door de volledige mislukking van de NAVO-operatie in Afghanistan, waren de Russische defensieuitgaven in vergelijking met die van de NAVO al gering, ook al waren ze toen enkele jaren achter elkaar gestegen.



Dat was 2015. Inmiddels heeft Moskou door economische boycot en halvering van de olieprijs, de tering naar de nering moeten zetten. Volgens het gezaghebbende *Jane's Defence Weekly* van 16 maart jl., heeft de Russische Federatie voor 2017 een verlaging van het defensiebudget met 25.5% doorgevoerd, van \$65,4 miljard naar \$48,2 miljard. Alleen in de jaren die volgden

Raad van Bestuur van het Centrum voor Geopolitiek: Karel van Broekhoven (voorzitter), Iwan Coletto (penningmeester), Jan Schaake (secretaris)
Raad van Advies van het Centrum voor Geopolitiek: prof.dr. Dimitris Dalakoglou (Sociale Anthropologie, Vrije Universiteit Amsterdam), prof.dr. Gerd Junne (Internationale Betrekkingen, Universiteit van Amsterdam), prof.dr. Marcel van der Linden (Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis), prof.dr. Jan Nederveen Pieterse (Global Studies and Sociology, University of California Santa Barbara), prof.dr. Henk Overbeek (Internationale Betrekkingen, Vrije Universiteit Amsterdam), prof.dr. Kees van der Pijl (School of Global Studies, University of Sussex), prof.dr.h.c. Peter Schmid (Technische Universiteit Eindhoven; voorzitter Stichting Vredescentrum Eindhoven) prof.dr. Jaap de Wilde (Internationale Betrekkingen en Veiligheidsstudies, Rijksuniversiteit Groningen) en prof.dr. Hans van Zon (Central and East European Studies, University of Sunderland)

op de instorting van de Sovjet-Unie is er een vergelijkbare daling geweest: ditmaal meer dan 1,5 keer het hele Nederlandse defensiebudget (omgerekend iets minder dan \$10 miljard). En dat zouden wij dan moeten verhogen? Moet Nederland hier juist niet door diplomatieke initiatieven, gericht op dialoog en wederzijds begrip, de nieuwe Koude Oorlog doorbreken?

2. De terreurdreiging

Aanslagen in Parijs, Brussel, Berlijn en Londen houden de gemoederen bezig. Of en in hoeverre deze direct te maken hebben met de oorlogen in het Midden-Oosten (inclusief Turkije), die iedere maand duizenden slachtoffers maken, laten we hier in het midden. Maar wie de situatie nu vergelijkt met die ten tijde van de aanslagen op de Twin Towers in New York op 11 september 2001, mag zich in gemoede afvragen wat de Westerse defensieinspanning heeft bijgedragen aan de vergroting van de veiligheid in bijvoorbeeld Nederland. Op '9/11' was Al Qaeda volgens de Britse ex-minister van buitenlandse zaken, Robin Cook, niet meer dan een database van de CIA. Inmiddels bieden Al Qaeda de Arabische wereld (al Noesra in Syrië), ISIS in Syrië, Irak, Afghanistan, en Libië, al Shabaab in Somalië, Boko Haram in Nigeria en een aantal Westafrikaanse landen, enzovoort, een uitlaatklep voor de onvrede van vele honderdduizenden. Onvrede over levensomstandigheden, kansen op een beter bestaan, over onrecht en ongelijkheid.

Het Westen draagt voor zowel oorzaken als gevolgen de hoofdverantwoordelijkheid. Of het nu betreft de invasies van Afghanistan en Irak onder Amerikaanse leiding, de bezettingspolitiek van de Palestijnse gebieden door Israël, de omverwerping door de NAVO van het regime van Gaddafi in Libië, en ga zo maar door. De migratiestromen richting Europa die mede door deze interventies en de mislukking ervan in gang zijn gezet, onderstrepen de noodzaak een halt toe te roepen aan buitenlandse avonturen.

Alles bij elkaar is in de 16 jaar tussen 9/11 en nu, de instabiliteit in de wereld drastisch toegenomen. Is dat een gevolg van tekortschietende defensieuitgaven door het Westen, en Nederland in het bijzonder? Of praten we over een volstrekt mislukte interventiepolitiek en misplaatste fantasieën over export van democratie? Moet Nederland niet ook hier met gerichte diplomatieke en humanitaire initiatieven proberen het om zich heen grijpende geweld te keren, in plaats van steun aan militaire expedities?

3. Wat ons werkelijk bedreigt

De sociale en economische ongelijkheid is na een onderbreking in het midden van de twintigste eeuw, weer terug is bij het niveau van de 19de eeuw. Tussen landen is de ongelijkheid nog nooit zo groot geweest. De vervuiling van het leefmilieu veroorzaakt in toenemende mate afwijkingen en ziektes. De lucht in steden, de wereldvoorraad aan zoet water, de gezondheid van de oceanen, alles staat onder grote druk. De vraag hoe 7 miljard mensen, en op afzienbare termijn, tien miljard, gevoed en gehuisvest kunnen worden, is nijpend. De gestage opwarming van de aarde door onverminderde uitstoot van broeikasgassen verergert al deze problemen en ongekende rampen staan ons te wachten als er niet dringend een fundamentele ommekeer in onze economische organisatie en levenswijze wordt doorgevoerd.

Hoe iemand serieus kan menen dat verdere verhoging van de Nederlandse defensieuitgaven ook maar iets positiefs kan bijdragen aan een antwoord op deze werkelijke dreigingen is ons een raadsel. Moeten kinderachtige grapjes over soldaten die 'pang' moeten roepen omdat er geen geld zou zijn voor munitie, doen vergeten wat er verspild wordt aan Nederlandse deelname aan NAVO-operaties? Kostbare operaties die op debacles zijn uitgelopen (Afghanistan en Libië), dan wel grote risico's met zich meebrengen, zoals nu weer in de Baltische staten en Polen.

Wij roepen de informateur dan ook dringend op om de druk van NAVO- en defensie-zijde om meer geld voor bewapening te reserveren, te weerstaan en te kiezen voor een civiele aanpak van de genoemde werkelijke dreigingen. Alleen zo kan een 'inclusieve veiligheid', een rechtvaardige vrede, tot stand worden gebracht. Te beginnen in Nederland.

Deze petitie wordt ondersteund door: